

[J. S. Foget.]

kommet i Dag, jeg vil ikke give nogen Garanti for, hvor langt vi gaar herefter — saa har en saadan Udtalelse jo ikke Gnist af Betydning.

Med nogen Spænding imødesaa jeg, hvad det radikale Partis Ordfører vilde sige til en Sag som denne. Jeg havde ikke tænkt mig, at man fra radikal Side i den Grad turde klynge sig op ad Fagforeningerne, som det skete igennem det ærede Medlem Hr. Aage Foghs Udtalelser her. Han begynder med at sige, at Spørgsmaalet er ubetydeligt — ja, det vilde jo være rart, hvis man kunde skubbe det til Side med en saadan almindelig Udtalelse, men det kunde det ærede Medlem jo nu engang ikke —, gaar derefter over til at sige, at der burde have været et Forlig, og kommer endelig med en saa hasarderet Udtalelse som, at dette Landbohjem ikke maa være af de gode. Maa jeg spørge det ærede Medlem: Hvoraf slutter han, at dette Landbohjem ikke er af de gode? Jeg kender dette Hjem, og jeg kan erklære, at det er et af de bedste Hjem, jeg har kendt. (*Aage Fogh*: Det siger ikke saa meget). Jeg ventede med Vilje paa denne Udtalelse, jeg vidste, den vilde komme, og det ærede Medlem faldt lige nøjagtig i den Grube. Det vil altsaa sige, at det ærede Medlem mener, at mit Hjem og de Hjem, jeg er kommet i, hører til dem, man maa tage Afstand fra. Maa jeg da spørge: Hvormed begrundes det ærede Medlem en saadan Udtalelse?

Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh siger, at Ordningen af Medhjælperspørgsmaalet er af stor Betydning, og hermed erklærer det ærede Medlem sig jo fuldstændig solidarisk med Fagforeningstilhængerne. Han siger videre, at naar en Fodermester kan faa 1 200 Kr. i Løn, saa bør man ikke beklage ham. Maa jeg oplyse, at Fodermesteren paa Skudshale faar 2 100 Kr. plus fri Bolig plus Brændsel plus Mælk plus Kartoffler. Han faar altsaa mere end det dobbelte af, hvad det ærede Medlem mente var en rimelig og god Løn.

Det ærede Medlem sluttede med at forlange, at her maatte gennemføres en Overenskomst, gaar altsaa med Hud og Haar ind for Fagorganisationerne og erklærer, at det ogsaa er det radikale Partis Ønske, at Fagorganisationernes Terror skal føre til Overenskomster af kollektiv Art. Nu er der da ikke længere nogen Tvivl om, at Regeringsblokken staar sammen i dette Spørgsmaal, og at Regeringsblokkens Ønsker er identiske med Fagorganisationernes Ønsker.

Det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen begyndte med at tale om, at her var truet med Prygl. I Forhold til det Fædreland, som det ærede Medlem jo mener er paradisisk, maa jeg sige, at her er dog ikke anvendt hverken Maskingeværer eller Hærettelser eller noget af den Art. Man er ikke kommet længere end til Pryglene endnu. Og det Forsøg, som det ærede Medlem her gør paa at blive Lillebror, at blive antaget ved Storebrors Haand, falder nøje i Traad med de Anstrengelser, man hidtil har set udfoldet fra det kommunistiske Partis Side. Og naar det ærede Medlem ikke bestiller andet her i Tinget end at staa og efterplapre, hvad Socialdemokratiets Ordfører har sagt, saa kan jeg ikke forstaa, hvorfor i al Verden det ærede Medlem vil lave en egen Konstellation.

Der kom en Erklæring fra det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, som jeg synes har meget stor Betydning, ogsaa i Relation til Troværdigheden af det af det ærede Medlem Hr. Levinsen fremsatte. Det ærede Medlem Hr. Levinsen har kun sine Oplysninger fra Andenmand; det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen var med under Forhandlingerne, og det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen kunde herfra erklære, at Sagen var ikke lagt op som et Lønsørgsmaal, den var lagt op som et Principspørgsmaal, hvor man vilde benytte Magten til at tvinge Winther, Skudshale, og tvinge Landbruget ind i kollektive Overenskomster, altsaa at Sagen var af rent principiel Art og ikke noget Spørgsmaal om Winthers Aflønninger.

Hele Sagen har ikke under Debatten ændret Udseende. Statsministeren, det ærede Medlem Hr. Levinsen og det ærede Medlem Hr. Aage Fogh har fortabt sig i Petitesser, der ikke har nogen som helst Betydning, og det har været muligt at bevise Urigtigheden af nogle af de mest betydende af de her fremsatte Petitesser. Regeringsblokken staar fuldkommen afdækket, og Forholdet er i Øjeblikket saa afklaret, at man ikke nu er i Stand til at trække sig tilbage fra Ansvar. Det er nu saa fastslaaet, som det kan være, at Regeringen billiger Fremgangsmaaden paa Skudshale, at Regeringen billiger den Terror, som her er udøvet, og at Regeringen ønsker, at denne Terror skal fortsætte indtil en Omklamring af hele vort Samfund.

Jeg skal slutte med paa det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup's og egne Vegne at fremsætte følgende Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Idet Folketinget misbilliger Regeringens Holdning over for Fagforenin-